

Η· μυπίστρια ΜΑΤΘΙΛΔΗ ΚΡΕΜΕΡ

ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣ τὸ νέον του μέγαρον, ὅπου μετέφερε τὴν διαρκῆ καλλιτεχνικήν του ἔκθεσιν δὲ ἔμπορος εἰκόνων τοῦ Βερολίνου. κ. Ἐδουάρδος Σωύτε μᾶς παρουσίασε ώραιας πάλιν καλλιτεχνικὰς ἐκπλήξεις μὲ τὴν ἀνοίξανταν χειμωνιάτικην ἔκθεσιν

του. Μᾶς ἔξέθεσε Γερμανούς πεῖταιστάς, τοὺς δυνατωτέρους ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ Βερολίνου, πόλλα δὲ λίχ πράγματα, ποῦ ἵσως νὸ μῆσας ἐνδιαφέρουν,—καὶ τὸ σπουδαιότερον παλῆγα καὶ νέαν Ἰσπανικὴν τέχνην, κι' ἀκέμη τὸ σπουδαιότερον γιὰ μᾶς ἐπτὰ πίνακας τοῦ "Ἐλληνος ζωγράφου τῆς 16ης" ἐκτονταετηρίδος Δομένικο Θεοτοκοπούλου τοῦ ἐπονομαζούμενου Γκρέκο Τοῦ Θεοτοκοπούλου ἔσγα εἶδε εἰς τὴν Δούσδην καὶ τὴν Ἰταλίαν· τώρα μὲ ἑλκύσουν οἱ ἐπτὰ ἀπὸ ἀφελῆ

ἀρχαικὸν μυστικὸμόν διαπνεόμενοι πίνακες του, ποῦ κινοῦν ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον δλῶν τῶν τε/γοκριτῶν, περιστότερον κι' ἀπὸ τοὺς ἔξι πίνακας τοῦ Γκρόγυα, τοῦ Ζουρπαράν, τοῦ Ζουλοάγα, καὶ φυτικὰ καὶ τῶν δύο συγχρόνων Ἰσπανῶν: τοῦ Κλαυδίου Καστελούχο καὶ τοῦ Λόπεθ Μετσκίτα.

Οι Θεοτοκόπουλος μᾶς παρουσιάζεται μὲ ὅλην τὴν θρησκευτικὴν φιλοσοφίαν τῆς πλουσίας του φυντασίας καὶ τὴν ἀρχαικὴν λιτότητα τῶν μέσων τῆς ἐφράσεως τῆς σκέψεως του καὶ μᾶς δείγνει ποὺ ἡ ἐπιδρασίς του ἐπὶ τῆς ἀναγεννηθείσης κατόπιν του ὑπερόχου Ἰσπανικῆς τέχνης, ἔνας τῶν πρώτων παραγόντων καὶ ἰδρυτῶν τῆς ὁποίας θεωρεῖται αὐτὸς ὁ βαύλος αἰσθηματιας τῶν μετὰ συντριβῆς δεσμένων μοναχῶν, τῷ δὲ ὁποίων τὸ θρησκευτικὸν αἰτηθῆμα φθάνει μέχρι φρνατισμοῦ, τοῦ καθολικοῦ ἐκείνου φανατισμοῦ, δῆτις συνετάραξε αἰώνας τὴν ζωὴν τῆς Ἰσπανίας.

"Ἐνας Εὐαγγελισμός, μία Μαγδαληνή, ἔνας Χρι-